

Arrest

nr. 346 992 van 21 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 2 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DHONDT, die loco advocaat A. VAN DER MAELEN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Palestijn, soennitisch moslim en etnisch Arabier te zijn. U bent op (...) 1987 geboren in vluchtelingenkamp al-Shati te Gaza (Palestina). U bent getrouwd met S. A. (...). U hebt vier kinderen met haar. Uw vrouw en kinderen bevinden zich op het moment van uw persoonlijk onderhoud van 12 augustus 2025 in vluchtelingenkamp al-Shati.

U verliet uw land op 31 augustus 2023 omwille van de oorlogssituatie en omwille van economische redenen. Begin september van datzelfde jaar kwam u in Griekenland aan. Een paar uur na uw binnenkomst werd u opgepakt en in een gesloten centrum op het eiland Kos geplaatst. U verzocht Griekenland om internationale bescherming. De leefomstandigheden in het gesloten centrum waren slecht. Na zeventien dagen in het gesloten centrum werd u naar een open opvangcentrum wat verderop verplaatst. De leefomstandigheden

waren er nauwelijks beter dan in het gesloten opvangcentrum. Op 19 oktober 2023 werd u in Griekenland als vluchteling erkend.

U bent één keer samen met enkele andere Palestijnen opgepakt en vier uur vastgehouden door de politie. Dit gebeurde zonder legitieme reden. U denkt dat het motief racistisch was.

Nadat u de vluchtelingenstatus door Griekenland was toegekend kreeg u één week de tijd om het opvangcentrum te verlaten. Eens u dat gedaan had verbleef u vier dagen tussen de bomen in de buurt van het opvangcentrum met een groep mensen. Uiteindelijk reisde u naar Kreta. U vroeg er een verblijfskaart en een paspoort aan en u sprak er in de gemeente Heraklion met andere Palestijnse mannen die in een kraakpand aan zee verbleven. Daar verbleef u daarna ook tot aan uw vertrek uit Griekenland.

U zocht legaal werk in Griekenland, maar dat liep moeizaam. Uiteindelijk hebt u in Griekenland vier keer één dag in het zwart gewerkt als dagloner. Eén keer had een restaurantuitbater u werk beloofd, toen hij echter ontdekte dat u Palestijn was trok hij de aanbieding in. U meent dat dit om racistische motieven gebeurde.

U besloot Griekenland te verlaten omdat er geen goeie toekomst mogelijk is. Er zijn geen mogelijkheden om te werken en te wonen. Het is er slecht.

Op 1 februari 2024 verliet u Griekenland per vliegtuig om naar België te komen. Hier diende u op 9 februari 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u verschillende documenten neer. Uw Palestijnse identiteitskaart, paspoort en rijbewijs; UNRWA-registratie; uw geweigerde verzoek om naar de Westelijke Jordaanoever te verhuizen; diploma's; uw Griekse paspoort en identiteitskaart; administratie m.b.t. uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland; AFM; AMKA; een attest dakloosheid uit Griekenland; een verlenging van uw ADET; een goedkeuring om leefloon te ontvangen in Griekenland; een in Griekenland afgesloten ongevallenverzekering; documenten van de Griekse belastingdienst; de aanvraag voor uw Grieks paspoort; een foto getrokken in het kraakpand; stukken die uw zoektocht naar werk in Griekenland moeten staven; en WU geldtransferbewijzen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Marked Record; Eurodac Search Result; Information Request Reply; en de officiële documenten van Griekse autoriteiten die u neerlegt), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u bevestigd (Dienst Vreemdelingenzaken, Verklaring DVZ, p. 10, vraag 23 & CGVS, p. 5, punt 38).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou

hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met slechte leefomstandigheden in de opvangcentra te Kos (CGVS, p. 5, punt 38-47), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte (zie onder) stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Dat u eerder beperkte stappen hebt gezet om uw grondrechten af te dwingen blijkt in de eerste plaats uit de korte duur van uw verblijf in Griekenland. Als begunstigde van internationale bescherming – een status die u genoot vanaf 19 oktober 2023 (Eurodac Marked Record; Eurodac Search Result; Information Request Reply) – bracht u nog geen drie en een halve maand (CGVS, p. 7, punt 60) in Griekenland door. Dat getuigt geenszins van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en aldaar uw rechten te doen gelden. Aangezien u maar zo lang in Griekenland bent gebleven, kan van geen enkele door u ondernomen poging tot het verbeteren van uw situatie – of het nu op het vlak is van het vinden van werk, het zoeken van huisvesting, het integreren in de samenleving, dan wel enig ander aspect – worden gesteld dat u zich in meer dan beperkte mate hebt ingespannen.

Wat het leren van Grieks betreft haalt u bijvoorbeeld aan dat u naar een taalcursus geïnformeerd hebt (CGVS, p. 8, punt 70). U had dan ook het gevoel dat u in uw zoektocht naar werk gediscrimineerd werd omdat u geen Grieks sprak (CGVS, p. 7, punt 67). U verklaart echter uiteindelijk geen taalles te hebben gevolgd omdat u er zelf voor moest betalen, 450 euro voor drie en een halve maand (CGVS, p. 8, punt 70 en 74-75). Enerzijds dient het CGVS vast te stellen dat u een hoogopgeleide (CGVS, p. 7, punt 67) Engels sprekende man bent (CGVS, p. 8, punt 70). Met de technologie die vandaag voorhanden is en met kennis van het Engels had u zich een basiskennis van het Grieks ook zelfstandig kunnen aanleren. Anderzijds blijkt dat u 189 euro per maand steun kreeg van Griekenland (CGVS, p. 9, punt 76); dat u geld ontving van uw familieleden uit Egypte en Zweden (CGVS, p. 8, punt 70 en p. 9, punt 86); en toch enkele keren als dagloner kon gaan werken (CGVS, p. 7, punt 67). Aangezien de taal zo belangrijk was om werk te vinden had u ook voor de cursus kunnen betalen dan wel een goedkopere cursus kunnen zoeken.

Wat daar ook van zij, het CGVS stelt uiteindelijk vast dat u in Griekenland: opgevangen werd gedurende uw asielprocedure (CGVS, p. 6, punt 49-53); enkele dagen na uw vertrek uit het opvangcentrum onderdak vond in een kraakpand (CGVS, p. 7, punt 59-60) vlakbij een ziekenhuis waar u kon douchen en dicht bij een plaats waar maaltijden verdeeld werden (CGVS, p. 7, punt 61) – waar u uiteindelijk tot aan uw vertrek uit Griekenland verbleef; vier dagen werk hebt gehad (CGVS, p. 7, punt 67); op andere Palestijnen kon rekenen voor hulp (CGVS, p. 7, punt 59); op familie kon rekenen om geld te ontvangen (CGVS, p. 8, punt 70 en p. 9, punt 86); een vergoeding kreeg van de staat (CGVS, p. 9, punt 76); kon solliciteren (CGVS, p. 7, punt 67); uw weg vond naar een taalcursus (CGVS, p. 8, punt 70); terechtkon bij een tandarts die u geholpen heeft (CGVS, p. 8, punt 72-73); en zelfredzaam genoeg was om uw weg te vinden naar de overheidsdiensten om administratieve procedures op te starten en af te handelen (CGVS, p. 6, punt 57 en p. 9, punt 81 en groene map, documenten van Griekse overheidsinstanties). Het CGVS kan uit bovenstaande verklaringen geenszins afleiden dat u in Griekenland, door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften.

U beschikte in Griekenland over een ADET, AFM en AMKA die u toegang gaven tot de nodige diensten, inclusief (psycho-) medische zorg (DVZ, Bijkomende vragen m-status Griekenland).

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf). Zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een geldige AFM beschikt.

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw Palestijnse paspoort en identiteitskaart kunnen hoogstens uw identiteit staven. Uw Palestijns rijbewijs staat hoogstens dat u in

Palestina geslaagd bent voor een rijexamen. De kopie van uw UNRWA-registratie kan hoogstens uw band met uw gezinsleden, enkel van uw gegevens, het feit dat jullie bij UNRWA aangesloten waren en er eventueel steun van kregen staven. Uw legt een document neer dat staft dat verhuizen naar de Westelijke Jordaanoever u geweigerd werd. Uw diploma's kunnen uw scholingsgraad en studies staven. U legt een hele reeks officiële documenten uit Griekenland neer. Deze staven de hierboven uiteengezette argumenten. Uw attest dakloosheid staft dat u in een accommodatie verbleef zonder water en elektriciteit. Het betreffende kraakpand was wel vlakbij een ziekenhuis waar u kon douchen en een plaats waar maaltijden uitgedeeld werden (zie hoger). De foto van uw verblijf in een kraakpand kan hoogstens exact dat staven. U legt documenten neer die staven dat u probeerde werk te vinden. De bewijzen van Western Union staven dat u in Griekenland geld ontving van familie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel roept verzoekende partij de schending in van artikel 57/5^{quater} van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

In een tweede middel werpt verzoekende partij de schending op van het redelijkheidsbeginsel.

In een derde middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing".

In een vierde en tevens laatste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

De door verzoekende partij aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij het rapport "Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights" gepubliceerd door RSA in april 2025 (bijlage 4), het "Country Report: Greece 2022 Update" van AIDA (bijlage 5), het rapport "Kwetsbaarheid. Naar een gelijke behandeling van kwetsbare vluchtelingen" d.d. december 2017 van Caritas (bijlage 6), de Nansen-nota "Nansen note 2025-3. Personen met een internationaal beschermingsstatuut in Griekenland: analyse van de Nederlandstalige rechtspraak van de RvV" (bijlage 7) en een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (bijlage 8).

2.2. Op 25 maart 2026 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage het AIDA-rapport "Country Report. Greece. Update on 2024" d.d. 18 september 2025 (bijlage 1), twee arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (bijlagen 2 en 3), een rapport van Ulysse d.d. 20 juni 2024 (bijlage 4), een schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties (bijlage 5), een brief van RSA d.d. 16/01/2026 (bijlage 6) en nieuwe Griekse wetgeving inzake de "(h)erformulering van het kader en procedures voor terugkeer van burgers van derde landen" (bijlage 7) (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Op 15 april 2026 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage een psychologisch verslag d.d. 31/03/2026 (bijlage 1), een overzicht van haar sollicitaties in Griekenland (bijlage 2), een Belgisch huurcontract (bijlage 3), een Belgisch arbeidscontract (bijlage 4), haar diploma uit Gaza (bijlage 5) en stukken ter staving van de vernietiging van haar bedrijf in Gaza (bijlage 6) (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

2.4. Op 17 april 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.5.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive

kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van de middelen die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.5.2. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekende partij slaagt er geenszins in om deze motieven te ontkrachten. In haar verzoekschrift benadrukt zij haar psychische kwetsbaarheid en psychisch lijden omwille van de situatie in Gaza, doch de Raad benadrukt dat, hoewel *an sich* kan worden aangenomen dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, *in casu* evenwel nergens uit blijkt dat verzoekende partij persoonlijk dermate psychische problemen ondervindt dat zij niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen. In tegenstelling tot wat zij lijkt voor te houden in haar verzoekschrift, kan noch uit het verloop van het persoonlijk onderhoud noch uit de verklaringen en/of houding van verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud worden afgeleid dat verzoekende partij niet in staat zou zijn geweest een gehoor af te leggen en/of dat haar zelfredzaamheid en autonomie op ernstige wijze zouden zijn aangetast. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken maakte verzoekende partij weliswaar gewag van psychische problemen, doch bleek zij zelf van mening te zijn dat haar mentale gezondheidstoestand geen negatieve impact heeft op haar vermogen om haar relaas te vertellen of deel te nemen aan de procedure internationale bescherming (zie ‘Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ, vraag 1 (administratief dossier, stuk 7, map DVZ)). Bij de aanvang van haar persoonlijk onderhoud gaf zij zonder meer aan dat het goed gaat met haar (notities CGVS, p. 2) en nergens tijdens het verdere verloop maakte zij gewag van psychische problemen die haar deelname aan de procedure en/of het persoonlijk onderhoud in de weg zouden staan. Noch door verzoekende partij, noch door haar advocaat werd enig bezwaar geuit tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud. Ook uit het thans door haar bijgebrachte psychologisch attest d.d. 31/03/2026 dat zij neerlegt ter staving van haar psychische problemen kan nergens worden afgeleid dat haar psychische problematiek van die aard, omvang en/of ernst is dat zij niet bij machte zou zijn (geweest) om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoonde of hard maakte dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.5.3. Het betoog in het verzoekschrift dat artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet werd geschonden nu verwerende partij naliet een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan verzoekende partij te betekenen hoewel deze hierom nochtans heeft verzocht, mist voorts feitelijke grondslag. Immers blijkt nergens uit dat verzoekende partij overeenkomstig artikel 57/5^{quater}, § 2 van de Vreemdelingenwet een dergelijke kopie heeft aangevraagd. Voormeld artikel bepaalt dat een verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat schriftelijk een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud kan aanvragen. Wanneer deze aanvraag de commissaris-generaal binnen twee werkdagen na het persoonlijk onderhoud bereikt, dient de commissaris-generaal de kopie te betekenen aan de verzoeker of aan zijn advocaat alvorens een beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming te nemen. Bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud van verzoekende partij wees de *protection officer* uitdrukkelijk op de mogelijkheid voor verzoekende partij en haar advocaat om aan het einde van het persoonlijk onderhoud te verzoeken om een dergelijke kopie (notities CGVS, p. 2). Noch verzoekende partij, noch haar advocaat verzochten evenwel om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud (notities CGVS, p. 12). Evenmin blijkt uit het administratief dossier dat nadien nog een dergelijk verzoek werd gedaan. In het verzoekschrift wordt evenmin geconcretiseerd waaruit zou moeten blijken dat verzoekende partij (of haar

advocaat) de commissaris-generaal (tijdig) heeft verzocht om een kopie van de notities van haar persoonlijk onderhoud.

2.5.4. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzendend naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.5.5. Uit de verklaringen van verzoekende partij en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Meer bepaald werd verzoekende partij op 19 oktober 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (geldig van 19/10/2023 tot 18/10/2026), en van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 03/12/2023 tot 02/12/2028) (zie verklaring DVZ, vragen 23 en 27; notities CGVS, punten 62, 63 en 81; ADET en reispaspoort (kopieën) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 7 en 8); ‘Aanvraag derde landen Griekenland’ (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 2)).

Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.5.6. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig

zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

Het bijgebrachte schrijven van een aantal Griekse (hulp)organisaties (d.d. 19/11/2025), de brief van RSA (d.d. 16/01/2026) en de bijgebrachte nieuwe Griekse wetgeving werpen hierop geen ander licht. Wat betreft de kritiek in de brief van verschillende Griekse (hulp)organisaties op het rapport “*Aide aux migrants*”, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025, waarbij gesteld wordt dat de informatie in het rapport niet (langer) correct en/of actueel is en verzocht wordt om voormeld rapport buiten beschouwing te laten bij de beoordeling van de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, merkt de Raad op dat verwerende partij noch in de bestreden beslissing noch in haar aanvullende nota verwijst naar dit rapport. Evenmin steunt de Raad zich in zijn beoordeling op dit rapport. Verder onderstreept de Raad dat ook in de hierboven gedane analyse van de algemene situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming erkend wordt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland ernstig en moeilijk is, onder andere door de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. Tevens erkent de Raad dat, gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, er een evolutie is naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Echter dient te worden herhaald en benadrukt dat uit het geheel van de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie niet kan worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Derhalve blijft onverminderd overeind dat, hoewel een voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming, een individuele beoordeling noodzakelijk blijft waarbij de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van de verzoeker als statushouder in Griekenland te dezen doorslaggevend zijn. Het komt dan ook wel degelijk aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.5.7. Aangaande haar situatie in Griekenland als verzoeker om internationale bescherming, dus vooraleer er haar internationale bescherming werd verleend, duidt de Raad erop dat deze feiten – *in casu* de slechte leefomstandigheden in het opvangcentrum te Kos (notities CGVS, punten 40-47) – zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

2.5.8. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terecht kwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks reispaspoort. Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures, zo blijkt ook uit de eigen verklaringen van verzoekende partij (notities CGVS, punt 58), alwaar verzoekende partij aldus toe in staat bleek te zijn. Haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort zijn bovendien nog steeds geldig (zie *supra*). Verder blijkt uit niets dat verzoekende partij niet langer in het bezit zou zijn van haar originele (afgedrukte) ADET-kaart, *i.e.* het document dat aantoont dat zij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, en haar origineel Grieks reispaspoort. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken gaf zij hierover aan dat zij deze documenten bewaart bij een vriend (verklaring DVZ, vraag 23 (*ibid.*)).

Daarnaast blijkt uit haar verklaringen en de door haar bijgebrachte stukken dat zij in Griekenland tevens in het bezit werd gesteld van een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) (zie notities CGVS, punt 81; administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 10 (kopie AFM) en 11 (kopie AMKA)). Blijkens de voorliggende informatie blijven zowel het AFM als het AMKA geldig zolang de ADET geldig is. Gelet op het gegeven dat de verblijfsvergunning van verzoekende partij geldig is tot 18 oktober 2026, zijn ook haar AFM en AMKA tot die datum geldig.

Dient in verband met het fiscaal registratienummer (AFM) nog te worden opgemerkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van zijn AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve stap te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Inzake het AMKA merkt de Raad nog op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie (zie “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 20-22; “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 22-24; “*Country Report. Greece. Update on 2024*” gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 266-267). Zij het evenwel opgemerkt dat verzoekende partij Griekenland reeds had verlaten voor de inwerkingtreding van deze nieuwe regelgeving en haar AMKA aldus uitgereikt kreeg voor deze nieuwe regelgeving (notities CGVS, punt 60; kopie AMKA (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 11)). Bovendien toont verzoekende partij niet *in concreto* aan dat het voor haar onmogelijk is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren teneinde een eventueel inactieve AMKA te (her)activeren. De Raad herhaalt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een geldig AMKA-nummer.

De Raad wijst er hierbij op dat hiervoor geenszins actief AMKA-nummer vereist is, doch dat een AMKA-nummer volstaat. Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO ASYL dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving en de zoektocht naar werk in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (“*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 24 en 34). In de relevante passages (p. 22 en 34) worden evenwel geen bronnen genoemd die deze circulaire logica bevestigen. Geen enkele van de andere beschikbare bronnen bevestigt dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA-rapport van september 2025 wordt

hiervan geen melding gemaakt (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 261-262). Het verslag "*Feitenonderzoek*" stelt dan weer dat het beschikken van een geldig AMKA-nummer volstaat ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 37). Uit de "*COI Focus Grece. Activation de l'AMKA et accès au marché du travail*" d.d. 13 februari 2026 (bijlage 1 van de aanvullende nota van verwerende partij), waarin bijkomend onderzoek werd gedaan naar deze kwestie, blijkt dat een AMKA-nummer nodig is voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem, doch dat dit geenszins over een actief AMKA-nummer moet gaan. Van een cirkelredenering tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst is dan ook geen sprake. Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen kan in de huidige stand van zaken worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat.

Verder blijkt uit de landeninformatie nog dat wanneer een statushouder voor het eerst gaat werken, ook een AMA vereist is. De statushouder ontvangt die na registratie bij het register van *Insured Persons of the National Social Security Fund* (ΕΦΚΑ / EFKA). Een afspraak bij een EFKA-afdeling kan telefonisch of per mail gemaakt worden. De volgende documenten zijn nodig bij de aanvraag voor een AMA: een verblijfsvergunning, een werkgeversverklaring (formulier E3), dit is een certificaat van aanwerving van een werkgever (intentieverklaring van een werkgever), een AFM, een AMKA, een adresbewijs en een bankrekeningnummer. Eens een AMA is verkregen, kan de werkgeversverklaring worden gefinaliseerd in een arbeidscontact en worden geüpload in ERGANI om de AMKA te activeren. Nergens uit de voorliggende informatie kan afgeleid worden dat thans een actieve AMKA vereist zou zijn voor het verkrijgen van een AMA. Zij het hierbij nog opgemerkt dat waar in de door verzoekende partij bijgebrachte brief van RSA (d.d. 16/01/2026) gesteld wordt dat een actieve AMKA nodig is voor het verkrijgen van een AMA, deze stelling blijkt te berusten op verouderde informatie. Immers baseert RSA zich op een schrijven van de Europese Commissie van 4 december 2023, dat echter dateert van vóór de nieuwe AMKA-verordening van 23 december 2023 (in werking sinds 1 april 2024). Onder het toen geldende regelgevend kader was tewerkstelling evenwel niet vereist om een AMKA te activeren, hetgeen thans wel het geval is. Verzoekende partij toont geenszins *in concreto* aan dat het voor haar onmogelijk is om voormelde documenten die gevraagd worden in het kader van een AMA-aanvraag te bekomen en dat zij hierdoor geen toegang heeft tot de Griekse arbeidsmarkt.

2.5.9. Voorts dient door de Raad te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

De Raad treedt de commissaris-generaal immers integraal bij waar deze in de bestreden beslissing hieromtrent als volgt motiveert: "*Dat u eerder beperkte stappen hebt gezet om uw grondrechten af te dwingen blijkt in de eerste plaats uit de korte duur van uw verblijf in Griekenland. Als begunstigde van internationale bescherming – een status die u genoot vanaf 19 oktober 2023 (Eurodac Marked Record; Eurodac Search Result; Information Request Reply) – bracht u nog geen drie en een halve maand (CGVS, p. 7, punt 60) in Griekenland door. Dat getuigt geenszins van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en aldaar uw rechten te doen gelden. Aangezien u maar zo lang in Griekenland bent gebleven, kan van geen enkele door u ondernomen poging tot het verbeteren van uw situatie – of het nu op het vlak is van het vinden van werk, het zoeken van huisvesting, het integreren in de samenleving, dan wel enig ander aspect – worden gesteld dat u zich in meer dan beperkte mate hebt ingespannen.*"

Wat het leren van Grieks betreft haalt u bijvoorbeeld aan dat u naar een taalcursus geïnformeerd hebt (CGVS, p. 8, punt 70). U had dan ook het gevoel dat u in uw zoektocht naar werk gediscrimineerd werd omdat u geen Grieks sprak (CGVS, p. 7, punt 67). U verklaart echter uiteindelijk geen taalles te hebben gevolgd omdat u er zelf voor moest betalen, 450 euro voor drie en een halve maand (CGVS, p. 8, punt 70 en 74-75). Enerzijds dient het CGVS vast te stellen dat u een hoogopgeleide (CGVS, p. 7, punt 67) Engels sprekende man bent (CGVS, p. 8, punt 70). Met de technologie die vandaag voorhanden is en met kennis van het Engels had u zich een basiskennis van het Grieks ook zelfstandig kunnen aanleren. Anderzijds blijkt dat u 189 euro per maand steun kreeg van Griekenland (CGVS, p. 9, punt 76); dat u geld ontving van uw familieleden uit Egypte en Zweden (CGVS, p. 8, punt 70 en p. 9, punt 86); en toch enkele keren als dagloner

kon gaan werken (CGVS, p. 7, punt 67). Aangezien de taal zo belangrijk was om werk te vinden had u ook voor de cursus kunnen betalen dan wel een goedkopere cursus kunnen zoeken.

Wat daar ook van zij, het CGVS stelt uiteindelijk vast dat u in Griekenland: opgevangen werd gedurende uw asielprocedure (CGVS, p. 6, punt 49-53); enkele dagen na uw vertrek uit het opvangcentrum onderdak vond in een kraakpand (CGVS, p. 7, punt 59-60) vlakbij een ziekenhuis waar u kon douchen en dicht bij een plaats waar maaltijden verdeeld werden (CGVS, p. 7, punt 61) – waar u uiteindelijk tot aan uw vertrek uit Griekenland verbleef; vier dagen werk hebt gehad (CGVS, p. 7, punt 67); op andere Palestijnen kon rekenen voor hulp (CGVS, p. 7, punt 59); op familie kon rekenen om geld te ontvangen (CGVS, p. 8, punt 70 en p. 9, punt 86); een vergoeding kreeg van de staat (CGVS, p. 9, punt 76); kon solliciteren (CGVS, p. 7, punt 67); uw weg vond naar een taalcursus (CGVS, p. 8, punt 70); terechtkon bij een tandarts die u geholpen heeft (CGVS, p. 8, punt 72-73); en zelfredzaam genoeg was om uw weg te vinden naar de overheidsdiensten om administratieve procedures op te starten en af te handelen (CGVS, p. 6, punt 57 en p. 9, punt 81 en groene map, documenten van Griekse overheidsinstanties). Het CGVS kan uit bovenstaande verklaringen geenszins afleiden dat u in Griekenland, door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften.”

Met een loutere herhaling van haar verklaringen inzake de stappen die zij in Griekenland ondernam en haar leefomstandigheden in Griekenland, werpt verzoekende partij geen ander licht op voormelde terechte en pertinente bevindingen. Ook het thans neergelegde document van het Griekse “Adama Job Center”, met een overzicht van haar sollicitaties, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen, temeer nu de verschillende erin vermelde sollicitaties allen plaatsvonden op dezelfde dag, namelijk op 12 januari 2024. Dit getuigt dan ook evenmin van herhaalde, doorgedreven pogingen om werk te vinden. Bovendien verliet verzoekende partij Griekenland reeds twee weken later, op 1 februari 2024, hoewel in het door haar neergelegde document slechts bij één sollicitatie – van de in totaal negentien sollicitaties – aangegeven wordt dat deze werd afgewezen. De vaststelling dat verzoekende partij niet eens de uitkomst van haar sollicitaties afwachtte, geeft allerminst blijk van daadwerkelijke pogingen om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen.

De Raad benadrukt dat het voor verzoekende partij niet mogelijk is om op basis van haar uiterst kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of medische zorg in Griekenland. De Raad onderstreept dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen.

Dient in dit kader te worden herhaald dat zij in Griekenland beschikte over een AFM-nummer en AMKA-nummer waarmee zij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening, het huren van een woning, de sociale zekerheid en de gezondheidszorg. Haar verklaringen geven evenwel geen blijk van ernstige pogingen om haar rechten in Griekenland te doen gelden.

Waar in het verzoekschrift nog opgeworpen wordt dat verzoekende partij in Griekenland geen hulp vond voor haar psychische problematiek, stelt de Raad evenwel vast dat nergens uit blijkt dat verzoekende partij getracht heeft psychologische hulp te vinden in Griekenland. Zij stelt dat haar situatie in Griekenland zulks niet toeliet (verklaring DVZ, vraag 29 (*ibid.*)). Echter blijkt uit haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij in Griekenland wel naar een ziekenhuis ging voor haar tandproblemen. Omdat een afspraak bij de tandarts pas twee maanden later mogelijk was, ging zij naar een privé-tandarts (notities CGVS, punt 72). Tijdens haar persoonlijk onderhoud geeft zij overigens aan enkel omwille van haar tanden in Griekenland nood te hebben gehad aan een dokter of ziekenhuis en maakt zij er nergens melding van dat zij ook nood had aan psychologische zorg. Verzoekende partij blijft dan ook in gebreke *in concreto* aan te tonen dat zij, die een AMKA bezit, in Griekenland geen psychologische hulp vond. Zij het overigens nog opgemerkt dat uit de voorliggende informatie blijkt dat ook begunstigten van internationale bescherming die niet over een AMKA beschikken in Griekenland niet geheel verstoken zijn van gezondheidszorg. Immers hebben zij gratis toegang tot medische noodhulp. Verder zijn er medische centra en poliklinieken in het beheer van ngo's die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Ook hebben veel gemeenten medische centra waar ook statushouders zonder AMKA terecht kunnen. Tevens kunnen statushouders zonder AMKA gratis of tegen een kleine vergoeding toegang krijgen tot de benodigde medicijnen indien er een recept is voorgeschreven door een arts in een openbare instelling, zoals een ziekenhuis of een medisch centrum (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 49-51; “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd

2.5.10. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Immers blijkt uit niets dat er in hoofde van verzoekende partij sprake is van medische, psychische en/of andere problemen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. In het verzoekschrift wordt gewezen op de psychische kwetsbaarheid van verzoekende partij alsook wordt een psychologisch rapport (d.d. 31/03/2026) bijgebracht, doch de Raad oordeelt dat uit het psychologisch rapport niet kan worden afgeleid dat haar psychische problemen van die aard, omvang en/of ernst zijn dat deze belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Evenmin blijkt uit het rapport dat haar psychische problematiek een dusdanig niveau van ernst bereikt dat verzoekende partij hierdoor zware zorg en complexe monitoring behoeft die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. In het rapport wordt een opsomming gegeven van verschillende symptomen waarmee verzoekende partij verklaart te kampen. Deze symptomen werden in kaart gebracht aan de hand van twee screenings- en meetinstrumenten, namelijk de “Beck Depression Inventory-I DB” en de “Posttraumatic Checklist Scale-PCLS”. De bekomen resultaten zouden wijzen op een ernstige depressie en duidelijke symptomen van posttraumatische stress. Evenwel bevat het rapport geen concrete informatie over de mate en de manier waarop de erin vermelde symptomen op verzoekende partij van toepassing zijn, noch over de mate deze symptomen haar zelfstandig functioneren zouden beïnvloeden. Evenmin kan uit het rapport worden afgeleid in welke mate de gedane vaststellingen gesteund zijn op de loutere verklaringen van verzoekende partij dan wel op diepgaand onderzoek. Dient tevens te worden benadrukt dat uit het rapport niet blijkt dat in hoofde van verzoekende partij daadwerkelijk de, toch wel complexe, diagnose(s) werd(en) gesteld van depressieve en/of posttraumatische stoornis. Verder wordt in het rapport nog vermeld dat een verdere opvolging aanbevolen is, doch zonder enige verdere concrete of gedetailleerde informatie over de aard, frequentie of eventuele complexiteit van deze opvolging. Hoewel verder ook hier *an sich* niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, kan evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijken dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

In casu kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. In Gaza behaalde zij een universitair diploma en was zij bedrijfsleider (verklaring DVZ, vragen 11 en 12 (*ibid.*)). Verder regelde en ondernam zij haar reis uit Gaza op zelfstandige wijze (verklaring DVZ, vraag 32 (*ibid.*)). In Griekenland vond zij na het verlaten van het opvangcentrum onderdak in een kraakpand, vlakbij een ziekenhuis waar zij kon douchen en dicht bij een plaats waar maaltijden verdeeld werden (notities CGVS, punten 59-61). Verder werkte zij er vier dagen als dagloner (notities CGVS, punt 67). Ook vond zij haar weg naar de overheidsdiensten om administratieve procedures op te starten en af te handelen. Zij slaagde erin een Griekse verblijfsvergunning, een Grieks reispaspoort, een AFM, een AMKA en een attest dakloosheid te bekomen (notities CGVS, punten 62, 63 en 81; administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 7-8 en 10-12), *i.e.* documenten die niet automatisch worden afgegeven maar waartoe de nodige administratieve procedures dienen te worden doorlopen. Tevens ontving zij een daklozenvergoeding van de staat (notities CGVS, punt 76). Daarnaast kon zij in Griekenland op andere Palestijnen rekenen voor hulp (notities CGVS, punt 59) en kreeg zij ook financiële ondersteuning van haar familie, meer bepaald van haar paternale oom in Egypte en een vriend van haar vader uit Zweden (notities CGVS, punten 70 en 86). Uit de door haar neergelegde Belgische huurovereenkomst inzake de huur van een appartement en Belgische arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur blijkt dat zij ook in België zelfredzaam is. Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat verzoekende partij beschikt over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden en de capaciteit om complexe stappen te ondernemen. Bovendien beschikt zij tevens over een ondersteunend netwerk. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoekende partij niet mogelijk zou zijn.

2.5.11. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.5.12. De verwijzing in haar verzoekschrift en aanvullende nota van 25 maart 2026 naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.5.13. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.5.14. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

Haar Palestijnse paspoort, identiteitskaart, rijbewijs en schooldocumenten (docs. 1-3 en 6 (kopieën)) betreffen louter haar identiteit, herkomst en scholing, *i.e.* elementen die *an sich* niet ter discussie staan. Haar UNRWA-kaart (doc. 4 (kopie)) en het document waarin een verhuis naar de Westelijke Jordaanoever haar geweigerd wordt (doc. 5 (kopie)), hebben slechts betrekking op haar familiebanden, leven en omstandigheden in Gaza, waarvoor zij in Griekenland reeds bescherming geniet, en staan los van haar situatie in Griekenland. De bijgebrachte documenten uit Griekenland en foto van het kraakpand waar zij verbleef (docs. 7-20) hebben betrekking op haar leefomstandigheden in Griekenland, haar pogingen om werk te vinden en de financiële steun die zij er ontving van haar familie en tonen tevens aan dat haar internationale bescherming werd toegekend in Griekenland, dat zij in dit kader Griekse verblijfsdocumenten alsook een AFM en AMKA verkreeg en dat deze documenten nog steeds geldig zijn, *i.e.* elementen die evenmin betwist worden en waarmee *supra* werd rekening gehouden.

2.5.15. Waar zij als bijlage bij haar aanvullende nota van 15 april 2026 nog haar diploma uit Gaza en verschillende stukken ter staving van de vernietiging van haar bedrijf in Gaza voegt, duidt de Raad er nog op dat haar opleiding in Gaza en het feit dat zij er een bedrijf had niet ter discussie staan. Wat betreft de vernietiging van haar bedrijf door de oorlog in Gaza, benadrukt de Raad dat dit losstaat van haar situatie in Griekenland en betrekking heeft op haar situatie in Gaza, waarvoor zij in Griekenland reeds bescherming geniet.

2.5.16. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

De verwijzing in haar verzoekschrift en aanvullende nota van 25 maart 2026 naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.5.17. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.5.18. Verzoekende partij toont, waar zij in haar aanvullende nota van 25 maart 2026 stelt dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, mede gelet op wat voorafgaat, verder niet aan welk belang zij heeft bij het

aanvoeren van het gegeven dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

2.5.19. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT